

Sayın Prezidyum Üyeleri
Sayın Deleğeler
Sayın Misafirler !

Federal Almanya Türkiye
İşçi Dernekleri Federasyonu
FİDEF, Genel Başkanı
Hasan Özcan'ın konuşması

Türkiye'deki gerici askeri cuntanın anti demokratik bir ortamda ve silahların gölgesinde halkımıza zorla onaylatmaya çalıştığı gerici, çağ dışı bir anayasaya karşı düzenlenen bu uluslararası konferansa büyük değer biçiyor ve prezidyumu tüm delegeleri ve misafirleri selamlıyoruz.

Değerli Deleğeler

Bizler, uluslararası dayanışmanın ne denli önemli olduğunu tüm dünyada yaşanan somut olaylarla görüyoruz. Dünya demokratik kamuoyunun önemi ve etkinliği giderek artıyor. Çağımızda ne kadar gerici olurlarsa olsunlar hiç bir rejim dünya demokratik kamuoyunun sesine sağır kalamıyor. Uluslararası dayanışma ülkemizdeki gerici askeri cuntayı içte ve dışta yalıtılmakla kalmıyor, bu dayanışma aynı zamanda son derece güç koşullarda barış, demokrasi iş ve ekmek kavgası veren halkımızı yürüklendiriyor. Gerici askeri cuntaya "demokrasiye dönüyoruz" dedirten nedenlerden biride bu uluslararası dayanışmanın gücüdür.

Uluslararası ortamın gerginleştirilmesi çabalarını aralıksız sürdüren ABD'nin Reagan yönetimi ve NATO egeyen çevreleri ve Bu insanlık düşmanı savaş tellallarının, silahlanmayı arttırmak, dünyanın çeşitli yerlerinde yeni savaş ocakları yaratmak politikası, ülkemizde içinde bulunduğu Orta Doğu'da da sürdürülüyor.

Dünyamız savaş mı? barış mı? ikilemiyle karşı karşıyadır. Gerginliğin artması gerici ve faşist güçlere saldırılarını yoğunlaştırma olanağı veriyor. Cunta bu gerginlik ortamından yararlanarak baskı ve terörünü daha da arttırıyor. Bu nedenle güçlü bir uluslararası dayanışma her şeyden önce barışın korunması, silahlanma harcamalarının azaltılması, uluslararası ortamın yumuşatılmasına sıkı sıkıya bağlıdır. ABD emperyalizminin savaş kışkırtıcı politikası geriletmeden onun desteğini alan cuntayı geriletmekte zordur. Biz, barış için verilen mücadelenin cuntaya karşı verilen mücadele ile böylesine yakından bağlı olduğuna inanıyoruz.

Değerli Deleğeler !

Yurt dışındaki işçilerin sorunlarıyla ilgili olarak Anayasa taslağında yer alan 62.madde aynen şöyle diyor.

"Devlet, yabancı ülkelerde yaşayan Türk vatandaşlarının aile birliğinin, çocuklarının eğitiminin, kültürel ihtiyaçlarının ve sosyal güvenliklerinin sağlanması, anavatanla bağlarının korunması ve yurda dönüşlerinde yardımcı olması için gereken önlemleri alır"

Gerçekte bu madde yurt dışındaki işçilere yönelik propagandif bir amaç taşıyor.62.madde ile devletin alacağı önlemler

ağırlıklı olarak işçilerimizin bulunduğu ülkelerin iç hukukuna giren konulardır.

Yurt dışındaki işçilerin sorunları ve cuntanın anayasasındaki 62.maddenin bu sorunlara bağlı olarak ele alınması konuşma kapsamını aşan bir konudur.Bu nedenle geniş olarak ele aldığımız sorunları bir rapor halinde prezidyum başkanlığına sunmayı daha uygun bulduk.Konuşmamızda yalnız bir tek örnek vermekle yetineceğiz.

Cunta anayasasının 62.maddesinde yurt dışındaki işçilerin "ailelerinin birliğinin" korunmasından söz ediliyor.Bilindiği gibi bundan bir yıl önce Ekim ayında,F.Almanya Eyalet İşçileri Bakanları,Bad Kreuznach kentinde toplantılar.Yabancı işçi ailelerinin F.Almanya'da birleşmesini engelleyen bir dizi kararlar aldılar.Bu kararlar Bonn hükümeti tarafından da benimsenerek yürürlüğe konuldu.

Tanınmış anayasa hukukçusu ve F.Almanya Anayasa Mahkemesi eski üyesi Prof.Martin Hirsch bu uygulamalara karşı çıkararak:

"F.Almanya'da yaşayan yabancılar,F.Anayasa'dan Alman yurttaşları gibi yararlanma hakkına sahiptir,Ailenin birleşmesini önleyici her türlü karar F.Alman Anayasası'nın 6.maddesine aykırı olur ve Anayasa böyle bir kararı iptal eder." diyor.

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'nun 23 Mart 1973 yılında yürürlüğe giren "Medeni ve Politik Haklar Uluslararası Sözleşmesi"nde ailenin birleşmesine yardımcı olunmasını isteyen hükümler vardır. Aynı şekilde Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Helsinki Konferansı Nihai Senedi'nde de göçmen işçilerin aile birliğinin korunmasını gerekli gören hükümler yer almıştır.F.Almanya ve Türkiye her iki uluslararası sözleşmeye imza koyan ülkelerdir.Topluluğun diğer üyeleri gibi yükümlülüklerini yerine getirmek zorundadırlar.

Görüldüğü gibi,yurt dışındaki işçileri düşünen bir hükümet böylesi kaba haksızlıklara karşı çok şey yapabilir.Ama gerici askeri cunta kendi yönetimi sırasında gelişen bu haksızlıklara karşı seyirci kalmıştır. Hiç bir önlem almamıştır.62.madde de yer alan "ailenin birliğinin" korunması gibi kavramlar,yurt dışındaki işçileri kandırmaya yönelik

ucuz bir propaganda anlayışının ürünüdür. Kaldı ki, Türkiye'de işçi ve emekçi ailelerine azıncu saldıranlardan yurt dışındaki işçilerin aileleriyle birleşmeleri yönünde önlem almaları beklenemez.

Bu somut örnek, 62. madde de yer alan "çocuklarımızın eğitimi, kültürel gereksinimlerimiz, sosyal güvenceler ve Türkiye'ye dönüş sorunlarımız içinde geçerlidir.

Yıllardır yurt dışında çalışan işçi, emekçi arkadaşlarımızın istemleri haksızlığın, baskının, zulmün ve devlet terörünün olmadığı, ulusal bağımsızlığımızın, ulusal güvenliğimizin sağlandığı, bölge de ve dünyada barışçı bir politikanın sürdürüleceği Türkiye'dir. Cuntanın hazırladığı anayasada bunların hiçbirine yer verilmemiştir.

Cunta işbirlikçi tekeller adına, ABD emperyalizminin desteği ile baskı ve terörünü sürdürüyor. Yurt dışına çıkabilen politik göçmenlere "geri dönün, teslim olun" çağrılarını yapıyor. Çağrıya uymayanları vatandaşlıktan çıkarıyor. Bugüne kadar, bir kısmı bu konferansa da katılma olanağı bulan siyasi parti, sendika, gençlik kadın ve meslek örgütleri yöneticileri ve ilerici sanatçılar olmak üzere önemli sayıda politik göçmeni vatandaşlıktan çıkarmıştır. FİDEF, vatandaşlıktan çıkarılmaları kesin karşıdır. Yurt dışındaki politik göçmenlerle dayanışmamızı, olanaklarımızı sonuna kadar kullanarak sürdüreceğiz.

Sayın Deleğeler !

F. Almanya'daki Türkiyeli işçilerin güncel ve çok önemli sorunları vardır. İşsizlik, sosyal hakların kısıtlanması, eğitim, bedelli askerlik, geri dönüş sorunları ve giderek artan yabancı düşmanlığı bu sorunlardan yalnız birkaçıdır. Gerek Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmanın yükseltilmesi, gerekse yurt dışındaki sorunlarımıza karşı daha güçlü karşı koyabilmemiz, bir yandan yerli ve yabancı işçilerin, emekçilerin, aydınların ortak hareketini, diğer yandan Türkiyelilerin kendi aralarındaki eylem birliğini geliştirmelerine bağlıdır.

Eylem birliği güçlü bir silahtır. Cuntanın baskı ve terörünü, yurt dışındaki sorunlarımızı bu silahı iyi kullanabildiğimiz ölçüde yenebiliriz. Eylem birliğinin önündeki zorlukları aşmak için pratik çalışmalarımızın doğruluğunu kanıtladığı önemli deneylerimiz var. Bu deney ortak düşmana karşı var olan ve üzerinde anlaşabildiğimiz ortak noktaları ön plana çıkarmak, anlaşamadığımız noktaları bir kenara bırakmaktır. Tarafların her alanda tam bir eşitlik anlayışı ile bir araya gelmesi, birbirlerine her hangi bir noktayı dayatmaması eylem birliğinin gelişmesi için temel ilkelerdir. Bu ilkeler ne denli iyi anlaşılır ve ne kadar ustaca uygu-

lanırsa eylem birliği çalışmalarını da o kadar hızla ilerleyecektir. Bu ilkeye hep birlikte sarılmak, karşılıklı ilişkileri zedeleyecek, olumsuzluklardan kaçınmak zorundayız.

FİDEF olarak, bizim dışımızdaki demokratik örgütlerinde içtenlikle eylem birliğini istediği anlayışından yola çıkıyoruz. Çünkü eylem birliği içinde bulunduğumuz koşulların önümüze koyduğu nesnel bir zorunluluktur. Bu nedenle dışımızdaki demokratik örgütlerin de bizim aynı içtenlikle birlik için çalıştığımızı inanmalarını istiyoruz.

Elbette birliği istediğimizi sadece söylemekle karşıımızdaki örgütlerin güvenini kazanamayız. Önemli olan her zaman, her yerde davranışlarımızla da birlik için çaba harcadığımızı pratikte kanıtlamalıyız. Bu dikkat, özveri, ilkelere bağlılık ve olgunluk isteyen zor bir yoldur. Fakat çok iyi biliyoruz ki bu zor, bu çetin yoldan başka bir yolda yoktur.

8 Mayıs Duisburg, 11 Eylül Frankfurt yürüyüş ve mitinglerinde tüm taraflar kendi istemlerini dile getirebildikleri gibi, bu eylemin ana hedefinin cunta olmasında sağlayabilmişlerdir. Bu eylem birlikleri tüm örgütlerin ortak kazanımı, ortak başarısıdır. Biz birlikte hareket etmeyi başardıkça barış ve demokrasi düşmanları, faşizm yanlıları telaşlanıyorlar. Biz birlikte hareket ettikçe, işçiden, emekçiden, demokrasiden yana olan insanlar yürekleniyorlar. Eylem birliği yönünde daha ileri adımlar atmamızdır. Hep birlikte eylem birliğini geliştirelim, yaygınlaştıralım. Eylem birliğini genişletmek ve kalıcılaştırmak için birbirimizle yarışalım.

Selam olsun cuntanın baskısına, zulmüne karşı, barış, ulusal bağımsızlık ve insan unuruna yaraşır bir yaşam için en zor koşullarda savaşını yürüten Türkiye işçi sınıfına, demokrasi güçlerine ve emekçi halkımıza

Selam olsun haklı ve onurlu kavgamızda bizi yalnız bırakmayan, dayanışmalarını gösteren çeşitli uluslardan ilerici, yurtsever, demokrat kişi ve kuruluşlara.

Yaşasın uluslararası dayanışma

Cuntanın Anayasasına Hayır.

"Cunta Anayasası'na Hayır"
Uluslararası Konferansı
Prezidyumuna

Sayın Prezidyum Üyeleri,
Sayın Delegeler,
Sayın Misafirler.

Türkiye'deki gerici askeri cuntanın anti demokratik bir ortamda ve silahların gölgesinde halkımıza zorla onaylatmaya çalıştığı gerici çağ dışı bir anayasaya karşı düzenlenen bu uluslararası konferansa büyük değer biçiyor ve prezidyumu, tüm delegeleri ve misafirleri selamlıyoruz.

İnancımız ve umudumuz odur ki; bu konferans, Avrupa'daki tüm demokrat ilerici insanlara Türkiye'de oynanmak istenen "demokrasi" oyununun iç yüzünü gösterecek. "Demokrasiye dönüyoruz" yalanının arkasında cunta yönetiminin sivil bir dikta yönetimine geçmeye hazırlandığını anlatabilsin.

Bizler, uluslararası dayanışmanın ne denli önemli olduğunu tüm dünyada yaşanan somut olaylarla görüyoruz. Dünya ilerici kamuoyunun önemi ve etkinliği giderek artıyor. Çağımızda ne kadar gerici olurlarsa olsunlar, hiç bir rejim dünya halklarının sesine sağır kalamamaktadır. Bu nedenle uluslararası dayanışma bir yandan gerici askeri cuntayı içte ve dışta yalıtırlarken, öte yandan son derece güç koşullarda barış, demokrasi, iş ve ekmek kavgası veren halkımızı yüreklendirmektedir. Gerici askeri cuntaya "demokrasiye dönüyoruz" dedirten nedenlerden biride bu uluslararası dayanışmanın gücüdür.

Uluslararası ortamın gerginleştirilmesi çabalarını aralıksız sürdüren ABD'nin Reagan yönetimi ve NATO egemen çevreleridir. Bu insanlık düşmanı savaş tellallarının, silahlanmayı arttırmak, dünyanın çeşitli yerlerinde yeni savaş ocakları yaratmak politikası, ülkemizde içinde bulunduğu Orta Doğu'da da sürdürülüyor. ABD destekli İsrail siyonizminin, Filistin halkına karşı saldırıları dünya barışını tehdit eden bir tehlike oluşturuyor.

Dünyamız savaş mı? barış mı? ikilemiyle karşı karşıyadır. Gerginliğin artması gerici ve faşist güçlerin saldırılarını yoğunlaştırması olanağını veriyor. Cunta bu gerginlik ortamından yararlanarak baskı ve terörünü daha da arttırmıştır. Bu nedenle güçlü bir uluslararası dayanışma, herşeyden önce barışın korunması, silahlanma harcamalarının azaltılması, uluslararası ortamın yumuşatılmasına sıkı sıkıya bağlıdır. ABD emperyalizminin savaş kışkırtıcı politikası geriletmeden onun desteğini alan cuntaya karşı geriletmekte zordur. Biz, barış için verilen mücadelenin cuntaya karşı verilen mücadele ile böylesine yakından bağlı olduğuna inanıyoruz.

FİDEF, F. Almanya'daki Türkiyeliler, emekçilerin, gençlerin ve aydınların demokratik birlik örgütüdür. Türkiyelilerin, F. Almanya'daki sorunlarıyla olduğu kadar, onların, Türkiye'ye yönelik sorunlarıyla da ilgilenmeyi tüzüksel bir görev kabul eder. Federasyonumuz bu görev gereği cuntanın hazırladığı anayasayı tanıtmak ve gerçekleri göstermek için çeşitli çalışmalar yürütüyor.

Haftalardır süren çalışmalarımız sırasında F. Almanya'nın birçok kentinde toplantılar düzenleyerek anayasayı en geniş işçi, emekçi arkadaşlarımıza açıklamaya çalıştık. Anayasanın çeşitli maddelerini içeren açıklayıcı bildiriler dağıttık. Çıkardığımız afiş ve pulları gücümüzün yettiği kadar tüm F. Almanya'ya yaygınlaştırdık. Konferansın yapıldığı şu sırada F. Almanya'daki çalışmalarımız doruk noktasına ulaşmış bulunmaktadır.

Bugün, F. Almanya'nın birçok kentinde yüzlerce Türkiyeliler'in katılımıyla

mayla, Cumhuriyetimizin 59. kuruluş yıldönümü toplantıları yapılmaktadır. Ulusal kurtuluş savaşımızın sonunda 29 Ekim 1923'de kurulan Cumhuriyetimiz, tarihinin en karanlık günlerini yaşamaktadır. En zor koşullarda halkımızın kazması, küreği, dişi ve tırnağı ile emperyalist saldırganlardan söküp kazandığı ulusal bağımsızlığımız cuntanın hazırladığı anayasa ile yok edilmektedir. F. Almanya'daki Türkiyeli işçiler, emekçiler, ilerici, yurtsever güçler bu gerçekleri görüyorlar ve cuntanın anayasasına karşı çıkıyorlar.

Cuntanın hazırladığı anayasanın 5. maddesinde egemenlik hakkının ulusal bağımsızlıkla olan bütünlüğü parçalanmaktadır. "Milletlerarası yetkileri bulunan kuruluşlara üyeliği ön gören andlaşmalar hükümleri saklıdır" diyerek egemenlik hakkının kullanımı konusunda ikili bir ayırım yapılmaktadır.

Türkiye, uluslararası yetkileri bulunan bir kuruluş niteliği taşıyan NATO'nun üyesidir. Bu maddeye göre egemenliğin kullanılmasında NATO'da yetkili olacaktır. Böylece NATO, Türkiye topraklarını kendi toprağı gibi kullanabilecek, toplumsal yaşamın tüm alanlarında söz ve yetki sahibi olacaktır.

Danışma Meclisi, bu maddeye duyulan tepki sonucu 5. maddeden alıntı yaptığımız cümleyi çıkarmak zorunda kalmıştır. Ancak taslağın 92. maddesi, 5. maddeden çıkarılan cümleyi geçersiz kılmaktadır. Çünkü, 92. maddede ani savaş tehlikesi karşısında Cumhurbaşkanı'na parlamentodan bağımsız olarak savaş kararı alabilme ve özellikle de, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar uyarınca ülkeye yabancı asker davet etme yada askerlerin yabancı ülkelere gönderme yetkilerini düzenlemekte ve bunları Meclis'in yetki alanı dışında tutmaktadır. Böylece egemenlik hakkı başka bir yöntemle gene parçalanmış olmaktadır.

Askersel ve siyasi alanda ülkenin bağımsızlığının, egemenlik hakkının yok edilmesi, ekonomik bağımlılıkla bütünleştiriliyor. Türkiye, İMF, Dünya Bankası ve Avrupa Ekonomik Topluluğu gibi uluslararası ekonomik kuruluşlara bağımlıdır. Ülkemiz yıllardır bu bağımlılığın acısını çekmekte, bu kuruluşların dayattığı "yanlış reçeteler" yüzünden ekonomik rahatsızlıklardan kurtulamamaktadır. Bu ekonomik kuruluşların baskıları sonucu işçi ücretleri dondurulmuş, taban fiyatları düşük tutulmuş, enflasyon oranı ve fiyat artışları sürekli yükseltilmiş ücretlilerin satın alma gücü sürekli düşmüştür. Bu düşüş yalnız cuntanın yönetiminde bulunduğu son iki yıl içinde %50'lin üzerindedir. Dört kişilik bir ailenin aylık harcamaları için 85 bin Türk lirasına gereksinme duyduğu günümüzde asgari ücret net 7.200 Türk lirasıdır. Bu asgari ücret tek odalı bir gecekondü kirasını zor karşılayan bir ücrettir. İşsizlik resmi verilere göre 6 milyonun üstündedir. Çalışabilir nüfusun %20'si işsizdir. Bu birkaç veri bile cuntanın son iki yıldır işçi sınıfımıza, emekçi halkımıza baskı, işkence ve açlıktan başka birşey vermediğini göstermeye yetmektedir. Cunta Türkiye'yi dünyanın en büyük açık hava cezaevine dönüştürmüştür.

Değerli Delegeler !

Yurt dışındaki işçilerin sorunlarıyla ilgili olarak Anayasa taslağında yer alan 62. madde aynen şöyle diyor.

"Devlet, yabancı ülkelere yaşayan Türk vatandaşlarının aile birliğinin, çocuklarının eğitiminin, kültürel ihtiyaçlarının ve sosyal güvenliklerinin sağlanması, anavatanla bağlarının korunması ve yurda dönüşlerinde yardımcı olunması için gereken önlemleri alır."

Gerçekte bu madde yurt dışındaki işçilere yönelik propagandif bir amaç taşıyor. 62. madde ile devletin alacağı önlemler arasında yer alan konular, ağırlıklı olarak işçilerimizin bulunduğu ülkelerin iç hukukuna giren konulardır. Madde de sözü geçen sorunlarımız güncel ve çok önemlidir.

62.madde "ailenin birliğinin" korunmasından söz ediyor. Bundan bir yıl önce Ekim ayında, F.Almanya Eyalet İçişleri Bakanları, Bad Kreuznach kentinde toplanarak yabancı işçi ailelerinin, F.Almanya'da birleşmesini engelleyen bir dizi kararlar aldı. Alınan bu kararlar "Hükümet'e" sunuldu. Birçoğu kabul edilerek yürürlüğe girdi.

İşçi ailelerinin bekleme sürelerinin uzatılması, yeni evli gençlerin eşlerini yanlarına almalarının en az bir yıl bekletilmesi, 16 yaşından büyük çocukların (bu yaş sınırı önümüzdeki aylarda 6'ya düşürülmek isteniyor.) F.Almanya'daki ailelerinin yanlarına gelmesinin önlenmesi ve F.Almanya'da bulunan 18 yaşını bitirmiş gençlerin okumaları ve çalışma iznine sahip olmamaları koşullarında Türkiye'ye geri gönderilmesi gibi ailenin birleşmesini önleyen kısıtlayıcı kararların alınmasına karşı cunta yönetimi hiç bir önlem almamıştır.

Böyle bir uygulamaya karşı çıkmak için yeteri kadar gerekçe vardır. Tanınmış anayasa hukukcusu, F.Almanya Anayasa Mahkemesi eski üyesi Prof.Martin Hirsch, bu uygulamalara karşı çıkarak şunları söylüyor:

"F.Almanya'da yaşayan yabancılar, F.Anayasa'dan Alman yurttaşları gibi yararlanma hakkına sahiptir. Ailenin birleştirilmesini önleyici hertürlü karar F.Alman Anayasası'nın 6.maddesine aykırı olur ve Anayasa böyle bir kararı iptal eder."

F.Anayasa'nın 6.maddesi diyor ki:

"Evlilik ve aile Devlet düzeninin özel güvencesi altındadır."

F.Anayasa'nın 3.maddesi de yabancıların ayrı muamele görmelerine karşı çıkmakta ve şu hükümleri getirmektedir.

"Hiç kimse cinsiyetinden, kökeninden, ırkından, dili veya milliyetinden, inancından, dini veya politik görüşlerinden dolayı ayrıcalıklı muamele göremez."

Yurt dışındaki işçilerin aileleriyle birleşmesini gerçekten düşünen hükümetler için olanaklar yalnız bununla da sınırlı değildir. F.Almanya, Birleşmiş Milletler Topluluğu'nun bir üyesidir. Bu topluluğun aldığı kararlara topluluk üyesi diğer ülkeler gibi uymak zorundadır.

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu, 1966 yılında bir sözleşme hazırlamış ve bu sözleşme 23 Mart 1973 yılından buyana yürürlüğe sokulmuştur. "Medeni ve Politik Haklar Uluslararası Sözleşmesi" adıyla tanınan bu bildirgenin 23.maddesinde:

"Aile toplumun doğal çekirdeğidir. Toplum ve Devletce korunma hakkına sahiptir." deniliyor.

Dahası var. F.Almanya, Türkiye ile birlikte Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Helsinki Konferansı'na katılmıştır. Bu konferansın sonunda kabul edilen nihai senedin altında F.Almanya'nın ve Türkiye'nin de imzaları vardır. Alınan kararlardan biri de göçmen işçilerin aile birleşmesine yöneliktir. Bu kararda şöyle deniliyor:

"Göçmen işçilerin aileleriyle birleşmelerini mümkün olduğu kadar kolaylaştırmak."

Görüldüğü gibi, yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin aileleriyle birleşmesini engelleyen kısıtlamalara karşı koyabilmek için yeteri kadar gerekçe vardır. Yurt dışındaki işçileri düşünen her hükümet böylesi kaba haksızlıklara karşı çok şey yapabilir. Ama gerici askeri cunta kendi yönetimi sırasında gelisen bu haksızlıklara seyirci kalmıştır. Hiçbir önlem almamıştır. 62.madde de yer alan "ailenin birliğinin" korunması gibi ifadeler, yurt dışındaki işçileri kandırmaya yönelik ucuz bir propaganda anlayışının mahsülüdür.

Ailenin birleşmesini engelleyen kısıtlamalara karşı yurt dışındaki işçiler kendi demokratik örgütleriyle ve Alman ilerici kuruluşların desteği ile mücadelelerini yürütüyorlar.Örneğin:F.Almanya'nın Gelsenkirchen şehrinde 7 çocuklu bir kadın,kocasının sınır dışı edilmesi gerekçe gösterilerek F.Almanya'dan çıkarılmaya çalışıldığında,bunu Türkiyeli işçilerin işçi,gençlik ve kadın örgütleri,Alman ilerici kuruluşları birlikte önlediler.Aynı kentte 60 kadar Türkiyeli gencin 18 yaşını doldurdukları için ailelerinden zorla koparılmalarına ve Türkiye'ye gönderilmelerine yine işçilerimizin demokratik örgütleri başarıyla karşı koymuş ve haksızlığı önlemiştir.

Cunta ise ailenin birliğine karşı bugünde suç işlemeye devam etmektedir.12 Eylül'den buyuna uyguladığı terörle binlerce aileyi dağıtmıştır.Bugün de yüzlerce aile cunta teröründen kurtulmak için aile yaşamından uzaktır.Yakınları aranan aileler sık sık baskına uğramakta evleri,yuvaları perişan edilmektedir.Yakınları yerine hapse atılanlar,işkence görenler yüzbinlerle ifade edilmektedir.Birçok aile bir daha bir araya gelemeyecektir.Çünkü,bu ailelerin öldürülen fertlerini geri getirmek olanaklı değildir.Ülkemizde işçi ve emekçi ailelerine böylesine azgın saldırılar düzenleyenlerden,yurt dışındaki işçilerin aile birleşiminde önlem almaları beklenemez.

Bu nedenlerden dolayı çalışmalarını sürdürebilmek için yurt dışına çıkmak zorunda kalan politik göçmenlerin,buldukları ülkelerde önemli zorlukları vardır.F.Almanya'da politik iltica hakkı önemli ölçüde kısıtlanmaktadır.İltica dilekçelerini sonuçlandıran idari mahkemelerde alınan bazı kararlar insan temel hak ve özgürlüklerine,hukuk anlayışına aykırıdır.Örneğin;27 Mayıs 1982 tarihinde Baden Württemberg Eyalet İdari Mahkemesi politik iltica isteminde bulunan bir Kürt yurttaşımızın dilekçesini red ederken "işkencenin yalnız Kürtlere değil, genel olarak tüm ilericilere yapıldığını,Türkiye'de işkencenin genel bir sorgulama yöntemi" olduğu söylenmektedir.11 Şubat 1982 tarihinde ise Hessen Üst İdari Mahkemesi de işkence görmeyi politik iltica için bir neden kabul etmeyen,polisin,gerçekleri ortaya çıkarması için bu yöntemi kullanmasının normal olduğu iddia eden gerekçeleri vardır.

Oysa 1982'nin Mayıs ayında İsveç'te iltica dilekçesi kabul edilmeyerek Türkiye'ye gönderilen bayan Sevim Akbaş'ın,Türkiye'de işkence ile öldürüldüğü haberini birçok ülkenin günlük basını yazdı.

Cunta,yurt dışına çıkabilen politik göçmenlere "geri dönün teslim olun" çağrısı yapıyor.Genel Kurmay Sıkıyönetim Askeri Hizmetler Komisyonu Başkanlığı aracılığı ile,bu çağrıya uymayanların listeleri yayınlanmakta ve vatandaşlıktan çıkarılmaktadır.Bugüne kadar siyasi parti,sen-dika,demokratik ve meslek örgütleri,yöneticileri ve ilerici sanatçılar olmak üzere vatandaşlık hakları ellerinden alınan önemli sayıda politik göçmen vardır.FİDEF vatandaşlıktan çıkarılmalarına kesin karşıdır.Yurt dışındaki politik göçmenlerle dayanışmamızı sürdüreceğiz.

62.madde,yurt dışındaki işçilerin "çocuklarının eğitiminin" sağlanmasından söz ediyor.F.Almanya'nın,Kuzey Ren Vestfalya Eyaletinde bu ders yılıyla birlikte yeni bir yönetmelik yürürlüğe girmiştir.Bu yönetmeliğe göre:Bugüne kadar ki uygulamada,dersleri izleyecek kadar Almancası olmayan yabancı öğrenciler için "hazırlık sınıfları" kuruluyordu.Bu sınıfların amacı,çocukları belirli bir süre içinde normal sınıflara hazırlamaktı.Yeni yönetmeliğe göre hazırlık sınıflarının kurulması artık zorunlu değil.

Hazırlık sınıflarının kurulması halinde ise dersler yalnız Almanca olarak yapılacaktır. Anadilden yararlanarak Almanca'ya kademeli olarak geçiş artık mümkün olmayacaktır. Anadil bu sınıflarda da, normal ders programının dışında, zorunlu olmayan ek ders olarak öngörülmektedir. Diğer yandan hazırlık sınıflarına anadili aynı olan öğrencilerin alınması da zorunlu olmaktan çıkarılıyor. Hazırlık sınıfları bundan böyle farklı uluslardan gelen çocuklardan oluşabilecek. Bu açıdan da anadilde ders yapmak tümüyle olanaksız hale getiriliyor.

Yönetmelik, yabancı öğrenci oranının yüksek olduğu okullarda sırf yabancı çocuklardan oluşacak normal sınıfların kurulabileceğini öngörmektedir. Böyle bir uygulama yabancı öğrencileri gettolaşmaya itecek, onlara yapılan ikinci sınıf muamele perçinleştirilecektir. Yerli ve yabancı öğrenciler tamamen birbirlerinden ayrı eğitim görecekları için yakınlaşmaları, ortak noktalarını görmeleri çok daha zorlaşacaktır.

Yönetmelik, "dil güçlüğü olan yabancı öğrenci oranının yüksek olduğu okullarda, Alman ve yabancı öğrencileri yeteneklerine göre geliştirebilmek için zaman zaman öğrencilerin gruplara ayrılabilmesini" öngörmektedir. Bunun pratikte uygulanması ise, Almanca'yı yetersiz olduğu gerekçesiyle yabancı öğrencilerin normal sınıflardan alınarak özel gruplar halinde derse tabi tutulmalarıdır. Açığırtki bu özel gruplarda daha az ders görüleceğinden yabancı öğrenciler, Alman öğrencilere göre giderek artan ve yabancı öğrencileri başarısızlığa götüren, şans eşitliğini ortadan kaldıran bir eğitim göreceklardır.

Yönetmelik, anadildeki dersleri hazırlık sınıflarından kaldırıyor. Orta öğretimin ilk basamağında bir yabancı dil yerine anadil dersi verilmesi olanağını getiriyor. Bu uygulama ek anadil derslerinin savsaklanmasını beraberinde getirebilir. Bu olanağın her okulda olmaması sonucu öğrenciler kaçınılmaz olarak okul değiştirmek zorunda kalabilir. Bu da yeni zorluklar getirir.

Yönetmelik, yabancı öğretmenlerin çalışma alanlarını hemen hemen tümüyle ortadan kaldırmaktadır. Onlar için çalışma alanı, normal ders programı dışında ve böylece de zorunlu olmayan anadil derslerinde kalıyor.

Helsinki Sonuç Belgesi, göçmen işçilerle ilgili kararında:

"İşçi alan ülkede yaşayan göçmen işçi çocuklarının o ülke çocuklarıyla aynı koşullar altında, o ülkede uygulanan eğitime geçişini güvence altına almak ve bundan başka, bu çocukların kendi dil, kültür, tarih ve coğrafyası üzerine eğitilmesine izin vermek" gibi yükümlülükler vardır. Daha öncede belirttiğimiz gibi bu sonuç belgesi F. Almanya tarafından da imzalanmıştır.

F. Almanya'da ekonomik krizin derinleşmesiyle birlikte yabancıları dışlama eğilimi hakim çevreler tarafından hızlandırılmaktadır. Yeni yönetmelik bu eğilimi yansıtmaktadır. Yerli, yabancı öğrencilerin birlikte eşit koşullarda eğitim yapmalarının önlenmesi girişimleri binlerce yabancı işçi ailesini huzursuz etmiştir. İki dilli toplumsal bir yaşantı içinde bulunan yabancı işçi çocukları bir yandan kendi aileleriyle uzaklaşan, diğer yandan Alman toplumuna uyum sağlayabilecek eğitimi alamadığından iki dilde cahil kalıyorlar.

Oysa yurt dışındaki işçiler çocuklarının geleceklerini iyileştirebilmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Çocuk velileri olan işçiler, ileri öğretmenler, işçilerin demokratik örgütleri oluşturdukları "Veliler girişimi"yle, Alman Öğretmenler Sendikası GEW'nin ve sendikada akti çalışan Alman öğretmenlerinde yardımlarıyla başarılı çalışmalar yürütüyorlar. Recklinghausen, Gelsenkirchen, Düsseldorf, Duisburg, Köln gibi Türkiyeli işçilerin yoğun olduğu kentlerde "veliler girişimi" binlerce, imza toplayarak yönetmeliğin olumsuzluklarını gidermeye gayret ediyorlar.

Cunta yurt dışındaki işçi çocuklarını ve onların geleceğini düşünmüyor. Türkiye'deki çocukların durumu böyle bir kanıya en somut örnektir. Bugün Türkiye'de 14 yaşından küçük çocukların sayısı 16 milyondur. Türkiye'nin 3 bin köyünde okul yoktur. 7,5 milyon çocuk ana okuluna veya çocuk yuvalarına gidemiyor. 1,5 milyon çocuk kimsesizdir. Türkiye çocuk ölümünde dünyanın ilk sıralarında yer alan ülkesidir. Türkiye'deki genel ölüm oranının %50'sini 0-5 yaşları arasındaki çocuklar oluşturuyor. Resmi veriler 12 ila 14 yaşları arasındaki çocuklar "çırak" olarak ağır işlerde çalıştırılmaktadır. Cuntanın uyguladığı 24 Ocak ekonomik kararları eğitim masraflarının karşılanamaması sonucunu ge-

tirmekte ve kentlerde de okula gitme oranı düşmektedir. Okula gitmesi gereken çocuklar ailelerinin ekonomik durumlarına yardımcı olabilmek için çalışmak zorunda kalmaktadırlar. Günlük gazeteler 6 yaşında bir çocuğun satıcılık yaparken trafik kazasında öldüğünü yazıyor. 12 Eylül'den buyana cuntanın zindanlarında doğan ve bakımsızlık yüzünden yine zindanlarda ölen çocuklar vardır. Gece yarıları evlere yapılan baskınlar sonunda çocuklar silahlı ve üniformalı insanların görüldüğüyle uyanmaktadır. Anne ve babaları aranan küçük çocuklar bile rehin alınabilmektedir. Cunta 17 yaşında bir çocuğu idam ederek hem çocuklara, hemde onların işçi, emekçi anne babalarına karşı düşmanlığını kanıtlamıştır.

Cuntanın ilgilendiği tek şey, yurt dışındaki işçilerin gönderecekleri dövizlerdir. Her yıl milyarlarca Türk lirası dövizin Türkiye'ye gönderilmesinin sürmesi için anayasa taslağına yurt dışındaki işçilerin sorunlarıyla ilgili göstermelik bir madde konulmuştur.

Gençlerimizin askerlik hizmeti mecburiyetide yine döviz anlayışı ile çözümlenmeye çalışılmaktadır. 12 Eylül öncesi Demirel hükümeti tarafından 11 bin Mark olarak (1980 yılında 440 bin Türk lirası ediyordu) saptanan bedelli askerlik, 12 Eylül sunrası cunta tarafından iki misline 21 bin 773 DM'ye çıkarıldı. (şimdi yaklaşık bir milyon Türk lirası)

F. Almanya'daki Türkiyeli gençlerin %60'ı işsizdir. Bir işte çalışanların kazançları da son derece düşüktür. 22 bin DM'yi ödiyebilmeleri için yasal olarak yapmak zorunda oldukları askerlik süresinden çok daha fazla çalışmak zorundadırlar. Bu parayı ödiyebilmeleri için yüksek faizle borç almak zorundadırlar. Borçlanma ailede huzursuzluk yaratmaktadır. Artan ekonomik kriz borçlanmayı karşılayacak hiçbir iş güvencesi vermemektedir.

Bedelli askerlik Devlet tarafından yönlendirilen bir soygundur. F. Almanya'daki Türkiyeli gençler bu haksızlığa karşı giderek aktifleşen bir mücadelenin içindedirler. "Askerlik Çağındaki Gençler" veya "Bedelli Askerlik Soygun Yasasına Hayır" gibi adlarla kendi aralarında birleşerek bu soyguna karşı çıkıyorlar. İki aylık hızlandırılmış temel askerlik eğitimin yeterli olduğunu, bedelli askerlik ücretin gençlerin kazançlarına uygun olarak düşürülmesi gerektiğini savunuyorlar. Çıkardıkları bildirilerde gençler:

"Bizler ulusal bağımsızlık için cephelerde savaşmış, can vermiş dedelerimizin torunlarıyız. Halkımızın ulusal bağımsızlık geleneklerine yürekten bağlıyız. Askerlikten kaçmıyoruz. Yurdumuzun bağımsızlığı ve halkımızın gerçek egemenliği için her zaman askerlik yapmaya hazırız." diyorlar. Gençlerimiz yurtseverdir. Ülkelere seviyorlar. Kazançları ölüçüsünde ödiyecekleri dövizlerin tekellere, silahlara harcanmasına ve kendi halkımıza sıkılacak kurşunlara verilmesine kesin olarak karşıdırlar.

Değerli Delegeler !

Bedelli askerlik yoluyla gençlerimizi soyanlar, ne çocuklarımıza nede gençlerimize yönelik olumlu hiçbir önlem almamışlardır. 62. madde yurt dışındaki işçilerin "sosyal güvenliklerinin" sağlanmasından da söz ediyor. Nedir yurt dışındaki işçilerin Türkiye'ye yönelik sosyal güvenlik önlemleri?

Yıllardır yurt dışında çalışan bizler, Türkiye'ye geri döndüğümüzde emek, gücümüzden çok şey yitirmiş olacağız. Yurt dışına çıkarken çok sıkı bir sağlık kontrolünden geçtik. Saçımızın telinden, ayağımızın tırnağına kadar "tam sağlam" raporu alarak yurt dışına gönderildik. Dil zorluğu, ağır iş koşulları, sıhhatli beslenememe bir çoğumuzu sakat yaptı. İş kazalarında elini, kolunu, bacağına, gözünü kaybedenlerimiz,

çeşitli iç hastalıklarla sıhhati bozulanlarımız az değildir. Bu nedenle, yıllardır yurt dışında çalışanlarımızın Türkiye'ye döndüklerinde yeniden çalışabilme gücü olmayacaktır.

Henüz aşırı derecede yıpranmamış daha genç kuşak ise, Türkiye'de kendileri için iş yerleri açılması istemi ve özlemi içindedirler. Sağlıklı iş koşulları, insanca yaşamı sürdürmeye olanaklı bir ücret, toplu iş sözleşmesi, grev ve serbest bir sendikal mücadele ortamında çalışmak istiyorlar.

Yurt dışında biriktirdiği küçük "sermaye" ile serbest çalışma alanına giren işçilerimiz, devlet güvencesi ve desteği bekliyorlar. Tarım alanında, sanayide, inşaat alanında kurulan "işçi şirketleri" devlet desteği ve koruması olmadan tekellerin dayatmalarına dayanamaz ve kısa sürede iflas ederler. Yaşanan olaylar bunu doğruluyor.

Kesin geri dönecek işçiler, beraberlerinde getirecekleri çocuklarının öğrenimlerinin gecikmemesi için gerekli önlemlerin alınmasını istemektedirler. Geri dönen işçiler, yerleşme bölgelerini çocuklarının durumuna uygun alanlardan seçeceklerdir. Veya çocuklarını daha uzak yerlerde okula göndermek zorunda kalacaklardır.

Yıllardır yurt dışında çalışan işçi, emekçi arkadaşlarımızın istemi haksızlığın, baskının, zulmün ve devlet terörünün olmadığı, ulusal bağımsızlığımızın, ulusal güvenliğimizin sağlandığı, bölgede ve dünyada barışçı bir politikanın sürdürüldüğü Türkiye'dir.

Cuntanın hazırladığı anayasa taslağında bunların hiçbiri yok. Yurt dışındaki işçilerin Türkiye'ye yönelik yargıları ve değerlendirmeleri Türkiye'deki yakınların yaşamlarıyla da belirlenmektedir. Gerek izine gittiklerinde, gerekse yakınlarından aldıkları mektuplarda gelişmeleri yakından izliyorlar.

Cuntanın anayasası en doğal sosyal bir hak olan "yaşama Hakkı"nı bile vermiyor. Anayasanın 16. maddesi "olağanüstü yada sıkıyönetim hallerinde idari makamın verdiği emrin uygulanması hallerinde" kişilerin yaşama haklarının tanınmayacağını, görevlilerin öldürme haklarının bulunduğu belirtiliyor.

Ülkemizde olağanüstühal ilan etmek hiçte zor bir iş değildir. Örneğin anayasanın 135. ve 137. maddeleri "ağır ekonomik bunalım"ın olağanüstü hal için bir neden olabileceğini yazıyor. Böylece siyasi iktidarlar tekeller adına yurt çapında veya bölgesel "olağanüstü hal" ilan ederek zorla çalıştırmayı getirdikleri gibi, olağanüstü hal nedeniyle de yaşama hakkını bir polisin, bir askerinin, bir bekcinin insafına bırakmaktadır.

Bu durumda, yıllardır yurt dışında ağır işlerde çalışarak yıpranmış ve çalışma gücünü büyük ölçüde yetirmiş emekli bir işçi zorla çalıştırılmak tehditi altındadır. Buna karşı koymak ise yaşamını yitirmekle eş anlamlıdır.

Yurt dışındaki işçilerin yaşam güvencelerini tehdit eden ve onların geri dönmelerini zorlayan bir tehlike daha vardır. Bu yabancı düşmanlığıdır. Yurt dışındaki tüm işçileri, emekçileri, onların eş ve çocuklarını, gençleri yakından ilgilendiren bu güncel ve çok önemli konu üzerinde durmak istiyoruz.

Yabancı düşmanlığı toplumsal bir sorundur. Yalnız Türkiyeli'lere yönelik değildir. "Türken Raus" sloganları yerli ve yabancı işçilerin dayanışmasını kırmak amacıyla ileri sürülmektedir. Yabancı düşmanlığı yaş farkı gözetmeksizin, kadın, erkek, yaşlı genç ayırımı yapmadan tüm yabancılara yönelik bir tehlikedir.

Yabancı düşmanlığı meslek ayırımı da gözetmiyor. Fabrikadaki işçiler, okullardaki öğrenciler ve öğretmenler, mahalledeki her yabancı kişi Takşi şöföründen, bakkal veya benzeri serbest meslek sahiplerine kadar her meslekten yabancı, yabancı düşmanlığında etkilenmektedir. Yabancı düşmanlığı, yabancılarla evli Alman'ları, yabancılarla iyi ilişkiler kurmuş barış ve demokrasi yanlılarını da tehdit ediyor.

Yabancı düşmanlığı güncel bir sorundur. Tüm kitle iletişim araçları yabancı düşmanlığı üzerine yazılar yayınlamaktadır. Televizyonda sık sık yabancı sorunlarına değinen açık oturumlar yapılmaktadır. Konferansın yapıldığı şu günlerde bir Alman gazetecinin kılık değiştirerek yabancılarının sorunlarını yaşamamasından ve bunun zorluklarından söz eden yazıları konuşulmaktadır. Basın organları, yabancılara aşağılayıcı espirileri yazıyor. Fiziksel saldırıları duyuruyor.

Partiler, sendikalar, kiliseler, gençlik ve kadın örgütleri, meslek kuruluşları yabancı düşmanlığı konusunda açık oturumlar, yürüyüşler ve benzeri çalışmalar yürütüyorlar.

İş yerinde, okulda, mahallede, yolda, otobüste, tranvayda, lokantada toplumsal yaşamın her alanında her gün yabancı düşmanlığının değişik biçimleriyle karşılaşılıyor.

Yabancı düşmanlığı uzun süreli bir sorundur. Yabancı düşmanlığının kaynaklandığı sosyal sorunlar kapitalist sistemin ekonomik bunalımıyla bağlıdır. Yabancı düşmanlığının kaynağında bu öz vardır. Ekonomik bunalım kısa sürede çözümlenmeyeceğine ve hatta giderek artacağına göre yabancı düşmanlığı da artan bir ölçüde varlığını sürdürecektir.

1960'lı yıllarda yabancı işçiler çalışmaya geldikleri kentlerin Belediye Başkanları'nın övücü sözleriyle, bandolarla karşılanmıştı. Bugün "Yabancılar dışarı" yazılarının bulunduğu tren istasyonlarında, o zaman "Almanya'ya Hoş Geldiniz" yazıları vardı. Dün kucaklayanlar, bugün niçin tekliyorlar?

F.Almanya ekonomisinin ucuz iş gücüne gereksinmesi vardı.İkinci dünya savaşında Hitler faşizminin ülkenin insanlarını kırdırması,F.Almanya'nın iş gücü oranını büyük ölçüde azaltmıştı.Aynı tarihlerde Türkiye'de de yoğun bir işsizlik hüküm sürmekteydi.Böylece alan razı,veren razı olmuş ve Türkiye'den,F.Almanya'ya işçi göçü başlamıştı.

Ne varki kapitalist ekonominin parlak dönemi uzun sürmedi.Daha çok kar daha büyük kar hırsı ile ekonomiye yön verenler,bunalıma düşmekten kurtulamadılar.

Ekonomiye yönlendirenler,bir yandan daha çok kar getireceğine inandıkları için,işçi getirmek yerine,iş gücünün ucuz ve işçi hareketlerinin zayıf olduğu yerlere fabrikalarını taşımayı planladılar.Birçok çok uluslu tekel F.Almanya'daki fabrikalarını sökerek başka ülkelere taşıdılar.Söktükleri fabrikalardaki yerli ve yabancı işçileri işsizliğe terk ediyorlar.Yine daha çok kar hırsı ile işletmeye sokulan otamasyonlar işçilerin iş yerlerinin yok olmasına neden oluyor.Bütün bu olumsuzluklara karşı yeni iş yerleri açılması için girişimde bulunulmadığı gibi,bu imkansız hala getiren bir politikayla.milyarlarca Mark'ı silahlanmaya ayırıyorlar.Enerji,ham madde ve pazar sıkıntıları da buna ekleniyor.

Avrupa'ya ve özellikle F.Almanya'ya yerleştirilecek her yeni atom başlıklı füze iş yerlerinin kaybolması demektir.Silahlanmaya ayrılan yeni milyarlar sosyal hakların kısıtlanması ve buna bağlı olarak daha yoğun bir yabancı düşmanlığı demektir."Lamsdorf Papier" adıyla tanınan ve yerli yabancı işçilerin sosyal haklarını önemli ölçüde kısıtlayan önlemler yeni hükümetin gündemindedir.Buna göre:

Hastalık halinde ilk üç günün ücreti ödenmeyecektir.İşsizlik parası %68 oranından,%50'ye düşürülecektir.Lise ayarındaki okullarda öğrencilere verilen burslar kaldırılacaktır.(16 yaşından büyük iki çocuğu okulda olan bir ailenin bu kısıtlamayla yıllık kaybı 7.200 DM'dir) Üniversite öğrencilerine verilen burslar ise,borçlanmaya sayılacak ve geriye ödenmek zorunda bırakılacaktır.Kur'a çıkmak zorunda kalan hastaların,kurda geçirecekleri süreler,yıllık paralı izninden kesilecektir.Bir yandan emeklilik yaşı arttırılırken,buna bağlı olarak emeklinin ödediği sigorta pirimlerinde yükseltilecektir.6 aylık paralı analık izni tamamen kaldırılıyor.Sosyal yardım ödentileri büyük ölçüde kısıtlanıyor.

Ekonomik bunalımın derinleşmesine karşılık yerli ve yabancı işçiler ortak sorunları etrafında birlikte hareketi geliştiriyorlar.İş yerlerinin korunması,sosyal hakların kısıtlanması,grevler,barış mücadelesi yerli ve yabancı işçilerin omuz omuza savaştıkları ortak noktalardan bazılarıdır.Konferansın yapıldığı günlerde ve ondan önceki günlerde Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) düzenlediği gösterilere Alman işçilerinin yanında çok sayıda yabancı işçide katılmıştır.

İşte sorun buradadır.Yerli yabancı işçilerin,yerli yabancı halkın bu birlikte mücadelesi kırılmak isteniyor.Yabancı düşmanlığını körükleyen çevreler bir taşla iki kuş vurmak istiyorlar.Bir yandan yerli ve yabancı işçilerin arasını açarak,onları birbirlerine düşürerek mücadeleyi zayıflatmak,diğer yandan bunalımdan yabancı işçileri sorumlu göstererek kendi suçluluklarını gizlemek.İşçilerin,emekçilerin sömürü sistemi olan kapitalizme nefretlerini,yabancıların üstüne yöneltmek.

Bir VW'ye kaç Türk binebilir?Onbeş.Beşi arabaya,onu kül tablasına.
Kaza ile felaket arasında ne fark vardır?Gemiyle yolculuk yapan 2000
Türk'ün batması bir kazadır.Türklerin yüzme bilerek kurtulmaları ise
bir felakettir.

Seni niçin işten attılar?Fabrikanın kapısına "yabancılar dışarı" yaz-
dığım için.Ya seni ? Bende fırının kapağına "yabancılar içeri" yazdım
diye.

Bunları çoğaltabiliriz.Bunlar halk arasında konuşuluyor ve yabancılara
karşı ön yargı oluşturulmaya çalışılıyor.

Gerici ve faşist Alman yayın organlarında Türkiyeliler üzerine sık
sık "Türkler çok çocuk yapıyorlar","Türkler F.Almanya'ya bit ve pire
getiriyorlar", "Türkler pis kokan sarımsak yiyorlar","Türkler eli
bıçaklı kavgacılarıdır" gibi ulusal düşmanlıkları körüklemek Alman ve
Türkiyelilerin kaynaşmalarını önlemek amacıyla yapılıyor.

Yeri gelmişken gerici ve faşist Türk basınında aynı konuda çalışma
yürüttüğünü,Türkiyelilere,Alman'ları kötülediğini belirtelim.Bu ya-
yınlarda da "Almanlar dürüst,çalışkan ama pis ve duygusuz","Killerini
kesmiyorlar","Tuvalette su yerine kağıt kullanıyorlar","Akan suda
değil,küvette yıkanıyorlar","Pis bir hayvan olan domuzu yiyorlar" vb.

Gerici ve faşist kuruluşlar da yabancı düşmanlığını körükleyen çalış-
malar yürütüyorlar.Bunların başında neo nazi faşist NPD partisi geli-
yor.NPD 1982 Eyalet Meclis seçimlerinde,Kiel'de,Hamburg'da,Hessen'de
ve en son olarak Bayern'de "Yabancılar dışarı" belgisiyle propaganda
yürütmüştür.Bayern'de "Bayern'in Alman kalması için yabancılara dur-
duralım" afişleri ile katıldılar.Bütün bunlar F.Almanya kamuoyunun
gözleri önünde gerçekleştirilen açık yabancı düşmanlığı propagandalar-
dır.Resmi hiçbir engelle de karşılaşmamaktadır.

NPD,yalnız seçim zamanı bu propagandaları yapmıyor.Sürekli olarak ya-
pıyor.Çıkardığı afişlerle,pullarla,yayınlarla yabancı düşmanlığını
hergün biraz daha yoğunlaştırıyor.Kenar mahallelerdeki yabancı düşmanı
yazılar artık şehir merkezlerindeki duvarlara,en işlek yerlere yazılı-
yor.

"Heidelberg Profösörler Manifestosu" ile yabancı düşmanlığı eğitim
alanında da ilerletilmeye başlandı.Bu manifesto yabancılar dışarı
çağrısı yapıyor.Yeni başbakan Helmut Kohl hükümet programını açıklar-
ken "Yabancıların azaltılması " gerektiğinden söz ediyor. En yetkili
ağızlardan çıkan bu sözler yabancı düşmanlığını körüklüyor.

Burada faşist Türk örgütlerinin durumuna kısaca değinmekte yarar
vardır.Yabancı düşmanlığını körükleyen NPD ve CDU/CSU partileriyle
Türkiye'deki faşist parti MHP'nin yurt dışı temsilciliği "Türk Fede-
rasyon" arasında sıkı bir iş birliği vardır.

1971 yılında PND elbaşlarından biri olan Adolf von Thadden,faşist
Türkeş'e yazdığı mektupta "Mektuplarınızı büyük bir memnuniyetle alı-
yorum.Benim ve partimin çalışmalarına verdiğiniz büyük değerden ötürü
size teşekkür ederim.Nasyonal Demokrat Parti ile Milleytci Hareket
Partisi'nin paylaştığı temel ilkeler vardır.Biz oy birliği ile genç-
lik örgütlerimizimizin birbirlerini ziyaret etmeleri kararını aldık.
Siz de benim özel konuğum olma lütfunda bulunmaz mısınız?" diyor.

Nisan 1978'de Straus ile Türkeş Münih'te görüştüler.Bu görüşmeden
sonra Hristiyan Sosyal Birlik Partisi (CSU) nun basın sözcüsü
Rosenberger şunları söyledi."MHP'ni her bakımdan destekliyoruz.Pa-
sal bakımdan da destekliyoruz."

Hristiyan Demokrat Parti'sinden (CDU) Heinz Ekkart Kannapin'de eski
azıllı bir nazi idi.Bir yandan "yabancılar dışarı" diye bağılıyor,di-
ğer yandan faşist Türk Federasyonu elbaşlarına Serdar Çelebi'ye,
Ali Batman'a Hessen Eyaletinde oturma izni çıkartıyordu.

Faşist Enver Altay'ının, Türkes'e yazdığı mektupta "Doktor Kannapın Federal Alman güvenlik kuruluşları neznizde bizleri himaye etmektedir" diyordu.

Bugün F.Almanya'yı yöneten yeni koalisyon içinde bulunan bu güçlerin bir yandan yabancı düşmanı çevreleri desteklerken, diğer yandan faşist Türk örgütlerinde, Türkiyeli ilerici, yurtseverlere saldırılarını arttırmaları için yeni olanaklar yaratacağı açıktır.

FİDEF, yabancı düşmanlığının bu gelişmesini önceden görmüş ve daha 1980 yılında, yabancı düşmanlığına karşı, yetkilileri uyarmak, yerli yabancı dostluğunu güçlendirmek için haftalar düzenlemiştir. Bugün F.Almanya'nın birçok kentinde "yabancı düşmanlığına karşı halk girişimleri" kurulmaktadır. Yerli ve yabancı işçiler, emekçiler, ilerici demokrat güçler yabancı düşmanlığına karşı koymaktadır. Alman Sendikalar Birliği yabancı düşmanlığını körükleyen güçlere karşı çıkmakta, yerli ve yabancı işçilerin birlikte mücadelesini geliştirmektedir.

Bugün F.Almanya'da yabancılara karşı fiziksel saldırı olayları artmaktadır. Türkiyelilerin dükkanlarına yapılan saldırılar, Türkiyeli'lerin yoğun oturduğu semtlere yapılan baskınlar, Parkta, lokalde yabancılara yönelik saldırılar, iş dönüşü, işe gidiş, geç saatlerde yalnız dolaşma oldukça tehlikelidir. Bu durum Türkiyeli işçileri huzursuz etmekte, geri dönüşe zorlamaktadır. Ne varki Türkiye'de de kendilerini tedirgin eden gelişmeler vardır, Cuntanın anayasasının getirdiği baskı geri dönüşte hesaba katılması gereken bir olumsuzluktur.

Türkiyeli işçiler buldukları ülkelerde karşılaştıkları sorunları birlikte çözümleyebilmek için demokratik örgütler kurmuşlar ve örgütlerin yararlarını kendi pratik deneylerinde görmüşlerdir. Türkiye'ye döndüklerinde kendilerine yararlı buldukları derneklerde çalışmak veya olmayan yerlerde dernekler kurmak ve bunların aracılığıyla sorunlarını dile getirmek isteyeceklerdir.

Cuntanın anayasası 33.maddesinde bu olanığı ortadan kaldırmaktadır: "siyaset yasağı" gerekçesiyle dernek kurma özgürlüğünün özü yok ediliyor. "Siyaset yapmak" açık ve kesin tanımlı olmayan, herkese ve her zamana göre değişen bir kavramdır. Geçmişte "tekstil iş kolunda işsizlik var" diyen sendikacılar "siyaset yapıyor" gerekçesiyle tutuklandılar.

Bugün Barış Derneği yöneticileri "gizli örgüt kurmak" gibi suçlarla yargılanıyorlar. Dünya'da ve bölgemizde adil ve kalıcı bir barışın sağlanmasını, tam ve genel bir silahsızlanmanın gerçekleştirilmesini yaşama hakkını savundukları için Barış Derneği yöneticilerinin yargılanması, dernek kurmanın ve üyelerinin çıkarlarını savunmanın ne denli olanaksız olduğunu gösteriyor. Cuntanın anayasası getirdiği kısıtlamalarla dernek kurmayı olanaksız hale sokuyor.

Yurt dışındaki işçiler, çalıştıkları ülkelerde birlik sendikalarında üyedirler. Onlar çalıştıkları iş kollarında ki sendikalarda Alman işçi arkadaşlarıyla birlikte görev yapmaktadır. Türkiye'ye döndüklerinde bu alandaki çalışmalarını sürdürerek bilgi ve deneylerini orada da kullanacaklardır.

Cuntanın anayasası bu alanda da yurt dışındaki işçilere iyi bir gelecek hazırlamıyor. Sendikaların çalışmalarını öylesine kısıtlıyor ki sendika kurmak, işçilerin ekonomik, demokratik istemlerini savunmak, işçilere, emekçilere yönelik haksızlıklara karşı koymak olanaklı değildir.

Kaldı ki cunta, işçilerin, emekçilerin haklarını savunmak için kararlı bir sendikal mücadele yürüten DİSK'i kapatmıştır. Bugün 62 DİSK yöneticisi idam talabıyla yargılanmaktadır. Sendikal çalışmalarından dolayı binlerce işçi tutukludur. Cunta hazırlattığı anayasa ile sendikal çalışmayı olanaksız hale getiriyor.

"siyasi amaç güdemezler", "siyasi partilerden destek alamazlar, onlara destek alamazlar", "kamu niteliğindeki meslek kuruluşlarıyla ortak hareket edemezler" vb gibi sınırlamalarla yetitilmemiştir. İşçilerin ücretlerini yükseltmek, iş koşullarının iyileştirilmesini sağlamak gibi istemlerini kabul ettirmek için kullandıkları grev silahı da işlemez hale sokulmuştur. 2 ay ile sınırlanan grev sonucu anlaşmaya varılmadığı taktirde sorun Yüksek Hakem Kurulu'na bırakılacak ve onun kararına iki tarafta uyacaktır. YHK ağırlıklı olarak işveren tarafından oluşturulmuştur. Bugüne kadar ki uygulamaları da açıkça göstermektedir ki, bu kuruluşun kararı işçilerden yana olmayacaktır.

Birde 10 ve daha az işçi çalıştıran yerlerde grev yasağı vardır. Türkiye'nin sanayi yapısında küçük işletmelerin yoğun olduğu dikkate alınırsa işçilerin %88'nin grev hakkından yoksun bırakıldığı ortaya çıkar. Danışma Meclisi bu haksızlığı biraz hafifletmek için bu oranı en fazla 5 veya daha az sayıda işçi çalıştıran yerler olarak değiştirmiştir. Grev yasağı kalmakta ve yine çalışan binlerce işçiye grev hakkı tanınmamaktadır.

Bütün bunların dışında grev uygulamasının "iyi niyet kurallarına aykırı, toplum zararına ve milli serveti tahrip edecek şekilde kullanılamaz" hükmü de getirilmektedir. Grevin "iyi niyet" kurallarına aykırı olduğunu kim saptayacak? Grev, üretimin durdurulmasıyla işverene ekonomik baskı yapmak olduğuna göre, işverenler grev hakkını kullananlar için "iyi niyet" sahibi olmadıklarını iddia edebilirler. İşveren açısından fabrikanın üretiminin durdurulması, "iyi niyetle hareket etmemek", "topluma zarar veriyor" gibi gerekçeleri ile grev yasaklanabilecektir.

Cuntanın anayasası dünyada eşine rastlanmayacak bir biçimde bir hak arama mücadelesi olmayan lokavt'ı, anayasal bir hak olarak belirlemektedir. Lokavt, işverenlerin, işçileri toplu olarak içten atması demektir. Çoluk, çocuklarıyla birlikte işçileri açlığa iterek cezalandıran bu uygulama toplumsal bir suç niteliğini taşımaktadır. Lokavt bir insanlık suçudur. Bu yüzden böyle bir suçu anayasal bir hak olarak kabul eden ülke sayısı tüm dünyada Türkiye ile birlikte yalnızca ikidir.

62. madde ile "sosyal güvenlikleri" sağlanacağı söylenen yurt dışındaki işçilere, Türkiye'ye dönüşlerinde hazırlanan sosyal güvenlik değil, tam tersine her türlü sosyal güvenlikten yoksun, en temel hak ve özgürlüklerin bile verilmediği, baskıya ve sömürüye dayanan bir gelecektir.

Yıllardır yurt dışında karşılaştıkları haksızlıklara karşı gerek kendi olanaklarıyla, gerekse demokratik örgütler ve sendikalar aracılığı ile mücadele eden, hakkını arayan Türkiyeli işçiler, Türkiye'ye döndüklerinde bu ortamı bulamayacaklar ve çok daha zor koşullarda mücadele edeceklerdir.

Cuntanın anayasasının 28. maddesi "basın hürdür, sansür edilemez" diye başlıyor ama, maddenin diğer paragraflarında "devletin ülkesi, milletin bölünmez bütünlüğü, milli güvenliğinin, kamu düzeninin, Atatürk ilke ve inkılaplarının, genel ahlakın, başkalarının şöhret ve haklarının, özel ve aile hayatlarının gizliliğinin korunması" gibi sınırlamalarla basın özgürlüğünün özü yok edilmektedir.

Bu kısıtlamalardaki kavramlar öylesine geniş tutulmuştur ki, bu koşullarda, demokratik ve özgür olarak işlevini yerine getirecek bir basın ve yayın olanağının, gazeteciliğinin önünün kapatılmış olduğunu söylemek hiçte abartma olmayacaktır.

"bastırmayı, dağıtım gerçekleşmese bile" yasaklamak, sansüre yeşil ışık yakmaktır. Basın suçu, basılmış ve dağıtılmış olma ön koşulları ile gerçekleşebilir. Yayınlanmamış, basının yasak sınırları içine alınması getirilen yasakların içine girip girmediği, önceden inceleme olanağı olmadığından belirlenebilir değildir.

Getirilen kısıtlamalara göre örneğin; bir günlük gazete, yetkili mercinin emriyle basımı durdurulabilir veya toplatılabilir. Yargıç toplamayı veya basımı durdurmaya uygun bulmadığı halde bile iş işten geçmiş olacaktır. Günlük gazete basılamamış veya dağıtımını yapılamamış ve böylece özgürlüğün özü yok edilmiş olacaktır.

Basına getirilen en ağır sansürlerden biride, bir günlük gazetede çıkan her hangi bir yazıdan dolayı, yazıyı yazanla birlikte, gazetesinin de en az bir yıl süreyle kapatılması tehditidir. Bu tehdit daha da ileri gitmekte, basın evi ve eklentileri sayılan tüm malzemeler suç aleti sayılarak bunlara el konulacağı belirtilmektedir. Bir günlük gazetesinin bir yıl kapatılması o gazetesinin sonu demektir. Basınevi sahibinin makinelerine el konulacağı için yaşamı sürdüreceği başka şeyler basabilmesi de olanaklı değildir. Bunca ağır baskı ve sansür altında doğruları yazabilecek, işçiden, emekçiden, barıştan yana gerçekleri duyurabilecek bir basından söz edilemez.

Biz bu anayasaya hayır diyoruz.

Hayır diyoruz çünkü; Herşeyden önce anayasa demokratik olmayan bir ortamda, baskı ve silah zoruyla dayatılmaktadır. Halkımız anayasayı tartışabilme olanaklarına ve özgürlüğüne sahip değildir. Anayasayı halka açıklayacak, halkın istemlerini dile getirecek, partiler, ilerici sendikalar, demokratik kitle örgütleri, meslek kuruluşları kapatılmıştır. Halktanyana olan ilerici, demokrat işçi, genç ve aydınlar zindanlara doldurulmuştur. Referandum öncesi tutuklamaların yoğunlaşacağı da açıktır.

Hayır diyoruz çünkü; bu anayasa ulusal bağımsızlığımızı, güvenliğimizi ABD emperyalizmi ve NATO gibi saldırgan, maceracı güçlerin "çıkarladını korumak" amacıyla ortadan kaldırmakta, nükleer bir savaş sahası olarak ülkemiz topraklarını atom harmanına çevirmeye olanak tanımaktadır.

Hayır diyoruz çünkü; IMF, Dünya Bankası, Ortakpazar gibi uluslararası ekonomik kuruluşlara bağımlılık daha da arttırılmaktadır. Bir avuç, yerli yabancı tekellerin daha çok kar hırsları yüzünden, halkımız açlığın sınırında bir yaşama itilmekte, işsizlik her geçen gün biraz daha artmaktadır.

Hayır diyoruz çünkü; bu anayasa en temel insanlık haklarını ayaklar altına almakta, yaşama hakkı yerine, öldürme hakkını koymaktadır. İnsanca yaşama sürdürebilecek bir ücret yerine, zorla çalışmayı, angaryayı getirmektedir. Özel hayatın gizliliği ve dokunulmazlığı yerine, gece ve gündüz her an evlerimizin aranmasını ve mallarımızın yağma edilmesini getirmektedir.

Hayır diyoruz çünkü; düşünce özgürlüğünü, düşünceyi açıklama özgürlüğünden koparmakta ve böylece düşünce özgürlüğünü yasaklamaktadır. Basına ağır sansür koymakta, dernek ve sendikal çalışmalarını yasaklamaktadır. İşverenlere insanlık suçu lokavtı anayasal bir hak olarak vermekte buna karşılık grev yasağı koymaktadır.

Hayır diyoruz çünkü; bu anayasa ile ırkçı, şöven politikanın daha da etkinleştirilmesi ile Türkiye'de Türk ulusunun dışında var olan Kürt ulusunun ve diğer ulusal azınlıkların varlığı yine inkar edilerek, şimdiye kadar sürdürülen zorla Türkleştirme politikası kalıcılaştırılmak isteniyor.

Hayır diyoruz çünkü;bu anayasa toplantı ve gösteri özgürlüklerini yok etmekte,hak arama yollarını kapamaktadır.Ailenin mutluluğu yerine,onları perişan eden baskı ve zulmü öngörmektedir.

Hayır diyoruz çünkü;47 milyon insanın geleceğini tek bir kişinin iki dudağı arasından çıkacak sözlere bağlamaktadır.Cumhurbaşkanı'na,Mecelis'e danışmadan,onun kararı olmadan Ordu'yu yabancı ülkelere karşı silah kullanmaya emir verme yetkileriyle donatmaktadır.

Hayır diyoruz çünkü;ilk okulu bitirmişlerin seçilme hakkını elinden alarak 20 yaşından büyük nüfusun yarısından çoğuna seçme hakkı vermiyor.21 yaşından küçüklere oy hakkı tanımıyor.Yurt dışındaki işçilere o y hakkı vermiyor.

Hayır diyoruz çünkü;bu anayasa halkımızın özlemini çektiği,barış,-demokrasi ve ulusal bağımsızlık istemlerine yanıt vermiyor.Tersine halkımızı baskı ve zulmün altında tutmaya çalışan gerici,çağ dışı bir anayasadır.

Sayın Delegeler !

Mücadelemizi sürdüreceğiz."Hak verilmez alınır" dün olduğu gibi,bugünde mücadele belgimizdir.Dün sınırlıda olsa kazandığımız hak ve özgürlükler için çetin ve kanlı kavgalar yürüttük.Adım,adım tırnaklarımızla söke söke kazandıklarımız bir çırpıda geri alınamaz.Kazanılmış en küçük hakta bile onlarca şehit kardeşimizin yiğitce sundurdıkları mücadelenin anısı vardır.

Gerici askeri cunta en doğal haklarımızın hiçbirini,hiç bir zaman vermeyeceğini söylüyor.Bunu ilan ediyor.

Bizde kendi kaderimizi kendi ellerimizle çizeceğimizi,geleceğimizi kendimizin belirleyeceğini ve bunun için kavgada kararlı olduğumuzu söylüyoruz.Ulusal demokratik bir anayasa için,ulusumuzun en geniş kesimlerinin çıkarlarını savunan bir anayasa için savaşaacağız.

Biz,bu mücadelenin utkuya ulaşmasının ancak en geniş eylem birliğinin sağlanmasıyla olanaklı olduğuna da inanıyoruz.F.Almanya'da demokratik örgütler düzeyinde yapılan çalışmalara eylem birliğinin gelişmesi ve giderek kalıcılaştırılması anlayışı ile bütün gücümüzle katılıyoruz.

Eylem birliği güçlü bir silahtır.Cuntanın baskı ve terörünü ancak bu silahı iyi kullanabildiğimiz ölçüde yenebiliriz.Eylem birliğinin önündeki zorlukları açmak için,yaşamın doğruluğunu kanıtladığı güçlü silahlarımız var.Ortak düşmana karşı var olan ve üzerinde anlaşabildiğimiz ortak notkataları ön palana çıkarmak,anlaşamadığımız noktaları ise bir kenara bırakmak.Tarafların her alanda tam bir eşitlik anlayışı ile bir araya gelmesi,birbirlerine her hangi bir hoktayı dayatmaması eylem birliğinin gelişmesi için temel ilkelerdir.Bu ilkeler ne denli iyi anlaşılır ve ne kadar ustaca uygulanırsa eylem birliği çalışmaları da o kadar hızla ilerleyecektir.Bu ilkeye hep birlikte sarılmak,karşılıklı ilişkileri zedeleyecek,ayrılıkları kemikleştirecek olumsuzluklardan kaçınmak durumundayız.

8 Mayıs Duisburg ve 11 Eylül Frankfurt yürüyüş ve mitingleri göstermiştir ki,hemen bütün sol gruplar ve örgütler Türkiye işçi sınıfına Türk ve Kürt halklarına dayatılan gerici diktatörlüğe karşıdır.Duisburg ve Frankfurt yürüyüşlerinde tüm taraflar kendi istemlerini dile getirebildikleri gibi,bu eylemin ana hedefinin cunta olmasının da sağlamışlardır.FİDEF,gerici askeri cuntaya karşı gerçekleştirilen bu eylem birliklerine büyük değer biçiyor.Birlikte kazanılan bu başarıları savunuyor.

FİDEF olarak bizim dışımızdaki demokratik örgütlerin de içtenlikle eylem birliğini istediği anlayışından yola çıkıyoruz.Çünkü bu birlik aynı zamanda yaşamın getirip önümüze koyduğu nesnel bir zorunluluktur. Bu nedenle dışımızdaki demokratik örgütlerinde bizim aynı içtenlikle birlik için çalıştığımızı inanmalarını istiyoruz.

Elbette birliği istediğimizi sadece söylemekle karşımızdaki örgütlerin güvenini kazanamayız.Önemli olan her zaman her yerde davranışlarımızla da birlik için çaba harcadığımızı pratikte kanıtlamalıyız. Bu dikkat,özveri,ilkelere bağlılık ve olgunluk isteyen zor bir yoldur. Fakat çok iyi biliyoruz ki bu zor,bu çetin yoldan başka bir yolda yoktur.

F.Almanya'da gerçekleştirilen eylem birlikleri tüm katılanların ortak kazanımıdır.Hepimizin ortak çabalarıyla elde edilen bu kazanımları yine hep birlikte savunalım.Biz birlikte hareket etmeyi başardıkça barış ve demokrasi düşmanları,faşizm yanlıları telaşlanıyorlar.Biz birlikte hareket ettikçe,işçiden,emekçiden,demokrasiden yana olan insanlar daha çok yürükleniyorlar.Eylem birliği yönünde daha ileri adımlar atmamızdır.Eylem birliğini geliştirelim,yaygınlaştıralım.Bu alanda bütün demokrasi güçlerini yarışmaya çağırıyoruz.Eylem birliğini genişletmek ve kalıcılaştırmak için birbirimizle yarışalım.

Bu konferanstan doğru güncel ve acil görev olan cuntanın anayasasına karşı birlikte çalışmayı yoğunlaştırma çağrısı yapıyoruz.Hep birlikte Ülkemizde,ulusal bağımsızlığı temel alan,saldırğan ABD emperyalizminin,NATO'nun bağımlığından kurtulmayı ön gören,savaşa karşı barışı savunan bir anayasa için,

Tüm genel demokratik özgürlükleri,örgütlenme,dernek ve sendika kurma,demokratik bir seçim sistemini güvence altına alan,bu özgürlüklerin baş düşmanı faşizmi yasaklayan,Kürt ulusuna özerklik tanıyan bir anayasa için,

Ekonomik bağımsızlığı güvence altına alan,özel kapitalist tekellere karşı işçi sınıfını,emekçi halkı,küçük ve orta işletmeleri koruyacak bir anayasa için,

Toprakta büyük özel mülkiyeti yasaklayan,demokratik bir toprak reformunu öngören bir anayasa için,

İşçi sınıfımızın,tüm çalışanların toplu sözleşme,grev yapma ve sendikalaşma özgürlüğünü eksiksiz tanıyan bir anayasa için,

Yurt dışındaki işçilere seçme ve seçilme hakkı tanıyan bir anayasa için,

İlerici,yurtsever,devrimci ve demokratların yürüttüğü haklı ve onurlu mücadeleye destek olalım.Türkiye demokrasi güçleriyle maddi ve moral dayanışmamızı yükseltelim.

Selam olsun baskıya,zulme karşı barış için,ulusal bağımsızlık için,insan onuruna yaraşır bir yaşam için en zor koşullarda savaşım yürüten işçi sınıfımıza,emekçi halkımıza.

Selam olsun haklı ve onurlu kavgamızda bizimle dayanışmalarını esirgemeyen Alman ve diğer uluslardan ilerici,yurtsever,demokrat kişi ve kuruluşlara.

Yaşasın uluslararası dayanışma.

Cuntanın anayasasına hayır.

FİDEF Merkez Yürütme Kurulu

30/31 Ekim 1982 Düsseldorf